

בשנר

ידיעות קיבוץ הזרע - י"ב באלול התשע"ח - 23.08.2018

שלום כיתה א' | עמוד 4

הכרות עם תלמידי כיתה א' החדשים

סיום שיפוץ פלגים | עמוד 6

סיכום העבודות דבר האדריכל והמנהלת

עולים למגידו | עמוד 8

בהצלחה לשכבת גומא העולים לכיתה ז'

1+1 פיתויי סוף העונה | עמוד 11

על נעליים וחילופי עונות

תוכן עניינים

3 | עדכון מהתרבות

/ איריס רפאלי

4 | שלום כיתה א'

6 | סיכום שיפוץ בית הספר 'פלגים'

/ אליאב פרייס

8 | עולים למגידו

11 | יצירה מקומית

1+1 פיתויי סוף העונה / יעל כרמי

12 | תרבות ופנאי

ספרים רבותי ספרים / טלי כלב

פינת התובנה / בועז בש מרץ'

בדיחת השבוע / ספי מנור פלג

נערה, שמש וים / שבתאי פרידמן

15 | תודה מאיל"ן

15 | היה היה - קייטנה בטנטורה

16 | שו"ת

דני נהב בשיחה עם חנוך מוכנדורף

גזל טוב להורים רוני ורן
נחמיאס, לאחיות גתן וגיל,
לסבים ודה ודרקו ולכל המשפחה
הגורחת לרגל הולדת הבן

גוני

נאחל לכם בריאות, אושר, שעות
שינה והרבה נחת
אוהבים, כל בית הזורע

גזל טוב להורים לינזי ורז
שחורי, לאחות הגדולה ליה
ולאח הגדול, אלון, לסבתא
יהודית ולכל המשפחה לרגל
הולדת הבת החדשה. נאחל
בריאות ונחת.
באהבה לכל בית הזורע

מערכת בשער

עורכת: נעה אלבוחר

עיצוב ועריכה גרפית: אנה אבריאלי

טל: 052-3990860

דוא"ל:

bashaar@hazorea.org.il

המערכת: איריס רפאלי, בועז בש מרץ',
אליאב פרייס, ילדי קבוצת גומא ומדריכות
המרחב הבוגר, יעל כרמי, הדס ורהפטיג,
מנהלת פלגים, נעה אלבוחר, צוות הארכיון, דני
נהב, שבתאי פרידמן, יוהנתן בן צבי, טלי כלב,
ספי מנור פלג

הגהה: מרים גרוס

תמונת שער: נעה אלבוחר

הפצה: יעל טיקטין, רינה רשקוב

חוס ילני אונזוס התרבות / אירים רפאלי החופש הגדול אומד להסתיים, וכבר החזים הפתח, אז מה היה לנו?

פעילים למען ילדי פליטים

השבוע אירחנו את מיכל עמית וצוות מתנדבים מזיכרון יעקב ששיתפו אותנו בפעילות שלהם למען ילדי הפליטים בתל אביב. נושא טעון, לא פשוט, עם הרבה צדדים, והיה מעניין לשמוע מה מניע אותם, על העשייה, ואיפה אנחנו בכל הפסיפס.

בהזדמנות זו אני רוצה לפנות לכל מי שיש ביכולתו לעניין אותנו במפגש על כל נושא, מוזמן ליצור קשר איתי. מאוד קל להביא הרצאות חיצוניות - אך המחירים בשמיים, אשמח לארח כל חבר/ה להרצאה / מפגש - משהו משלנו.

הפנים לחגים....

- 27.8.18 - יום שני בשעה 20:00 במועדון לחבר - נארח את מח"צ - משמרת חילונית ציונית. מפלגה בהתהוות שיפרשו בפנינו את משנתם לגבי זכויות אזרחים חילוניים מכל הקשת הפוליטית.
- 5.9.18 - יום רביעי - שעה 20:00 במועדון לחבר - המאבק להרחקת אסדות הגז.
- 7.9.18 - יום שישי מהשעות 18:00 - 21:00 - הכנת כרטיסי ברכה לשנה החדשה ברחבת הגרנוליט. מותאם לכל הגילאים...
- 9.9.18 - יום ראשון - ערב ראש השנה - נחגוג את קבלת השנה החדשה באולם.
- 18.9.18 - יום שלישי - ערב כיפור - על כל הפעילות תצא הודעה בנפרד.
- 23.9.18 - יום ראשון - ערב סוכות - נחגוג ברחבת הגרנוליט. הכנות רבות לקראת שבוע סוכות מלא בפעילות. אשמח על כל עזרה....

בוסתן ספרדי

הייתה הפקת ענק של הצגת "הבוסתן הספרדי" במועצה האזורית באולם המחודש, והגיעו רבים מהזורע לראות את ההצגה. לנו כקיבוץ, הייתה נציגות מכובדת מאוד, ובמלא הצניעות - חברי הזורע היו עמודי התווך המשמעותיים ביותר באירוע.

- דניס שמע - בימוי
- אירים שלו - מפיקה
- סיון אבריאל שלו - מלבישה
- שרון כהן - מאפרת
- מרסיה קלארק שחורי ורוני כלב ירון - כיראוגרפיה
- שחקנים: רן סולומון, איציק שיטרית, ננסי פלד, מיקי שמע, נעמן ברקאי
- רקדנים: דני נהב, הגר ראובני, יותם שחורי.

מסיבת מגלשות מסורתית

ח"ץ הזורע ברשות רועי שחורי ודני שמע, הרימו מסיבת מגלשות ביום שישי - כשאתם מתייצבים כל הצעירים והצעירות של הקיבוץ - למסיבה שכולה הביחד שלנו שווה הכל. אירגון מופתי של כל האירוע עד הפרט הקטן ביותר.

להקת המאלכות

בשישי האחרון, אירח הח"ץ את להקת "המאלכות" והזמינו לאירוע את כולנו, כך שתרבות הזורע וח"ץ הזורע עובדים בשיתוף פעולה עם הרבה כבוד הדדי ומוציאים מכל לימון - לימונדה, ועל כך כל הכבוד לצעירים ולצעירות שנרתמים לעשייה ומוכיחים כמה הזורע הוא בית וכמה הם משועים לקחת חלק ולהיות משמעותיים בחיי הקהילה.

ונוס ביום האהבה

אהוד דור עם ונוס, כמו תמיד אירח אותנו במועדון להרצאה מופלאה ליום האהבה - היה מעניין ונעים כמו תמיד.

גבת שלום!

שְׁנוֹס כִּיתָה אֵי

לפניכם ילדי כיתה א' החדשים שתחוליקם עוד ימים ספורים את בית הספר לראשונה. נאחז להם שיסארו אַל סקרנותם, שינצאוו אַניין גלימודים, יכירו חברים חדשים והאון סחה והצלחה גִּדְרָכְם החדשה

עומרי אמיר

איך ההרגשה לקראת כיתה א'? לא בא לי לעלות לכיתה א'. אבל אני מצפה שהבית ספר יהיה בית ספר טוב. מה יעשה את הבית ספר לטוב? שתהייה מורה טובה כמו ליאור. אני רציתי להיות אצל ליאור. למה? כי היא מתנהגת הכי יפה. מה זה להתנהג יפה? שתעשה הרבה משחקים ופעילויות. ומה עם משמעת? משמעת פחות משנה לי. לא אכפת לך אם היא תהיה קשוחה או לא? אהה זה הכי אכפת לי, שלא תהייה קשוחה. אבל אני קיבלתי את עופרה ואומרים שהיא צרחנית. ועוד משהו שמפחיד אותי שאני לא אהיה טוב בשיעורי בית. במי זה תלוי אם תהיה טוב או לא? הכל תלוי בי, האמת שמפחיד אותי שבגלל שלא למדתי טוב בבית ספר אצטרך ללמוד בתור אבא. למה הכי תתגעגע בגן? אני הכי אתגעגע לילדים בגן. אחרי שתלמד לקרוא, מה תרצה לקרוא? הייתי רוצה לראות סרטונים באנגלית ואז לקרוא את התרגום שלהם. מה ההבדל בין מורה לגננת? מורה יותר רצינית, כי יותר חשוב ללמוד מאשר לדעת כללים. המורה יותר צועקת, למשל אם לא אכין שיעורי בית מה היא תעשה? היא תשים אותי בריחוק או תצעק עלי? תצעק עלי! למורה יותר חשוב מלגנת.

$$x - y = ?$$

יובל סלע

כשאהיה בכיתה א' הדבר שהכי אתגעגע אליו בגן יהיה לשחק בחצר... כשאדע לקרוא אני רוצה לקרוא את כל הסדרה של דוד אריה לדעתי ההבדל בין מורה וגננת הוא שמורה מלמדת וגננת רק עובדת (:

עלמה שגיא עטיה

הכי אתגעגע בגן לשיעורי שחייה, לפלורה ולשרון, אני מאוד מתרגשת לעלות לכיתה א' ומחכה כבר לקרוא לבד את הספר "דוד אריה". אני גם מאוד רוצה שיהיה לי כיף במרחב.

תמר סלומון

בכיתה א' אני מצפה שיהיו לי הרבה חברים. אני מתרגשת מהמעבר לכיתה א, אבל גם קצת עצובה לעזוב את כל המטפלות שאני כל כך אוהבת. למה הכי אתגעגע? למשק בית שיש בו עוגת פלסטיק ממש מגניבה שאני אוהבת לשחק בה. אני אתגעגע לפינת יצירה שאנחנו משחקים בה כל הזמן. כשאלמד לקרוא ארצה לקרוא את הספר של דוד אריה והגבינה. לדעתי ההבדל בין גננת למורה הוא שלגננת אין שולחנות ואין משקפיים.

גלי חזן

בשנה הבאה אני הכי אתגעגע לחברים שלי שלא עולים איתי. לדעתי ההבדל בין מורה לגננת הוא שמורה מלמדת דברים אחרים מגננת, כמו לכתוב ולקרוא.

אלי קבאסה

למה הכי אתגעגע בגן? לחצר ופינת בובות בגלל שיש שם דברים שאני אוהבת. ולמבנה בחצר. למה אני הכי מחכה בכיתה א'? ללמוד, אני מחכה לפגוש חברות חדשות. ולהכיר את עפרה המורה שלי.

יואב גרינשטיין

אני חושב שיהיה לי בכיף בכיתה א', אני הכי מצפה להכיר חברים חדשים. הכי אתגעגע לשחק בחצר של הגן. כשאלמד לקרוא, אני הכי ארצה לקרוא ספרים על כדורגל. לדעתי ההבדל בין גננת למורה הוא שמורה נותנת שיעורי בית. וגננת לא.

אשרי קלבריס

הכי אתגעגע בגן לאיילת, הגננת שלי. ההבדל בין מורה לגננת הוא שמורה צועקת וגננת לא צועקת. אני מאחל לעצמי שבשנה הבאה יהיה לי כיף במרחב ובלימודים.

תומר איבגי

היה לי הכי כיף בגן לשחק כדורגל ושיעורי שחייה. אחרי שאלמד לקרוא ארצה לקרוא הרבה ספרים. לדעתי ההבדל בין מורה לגננת הוא שמורה מלמדת וגננת עושה משחקים ומוציאה אותנו לדשא.

אילון אלבוחר

אני מרגיש טוב לקראת המעבר לכיתה א', אני מצפה לפגוש את המורים ואני חושב שהם יהיו נחמדים. הכי אתגעגע בגן לאיילת ("איילת סגל, אמא, תכתבי סגל, לא לאיילת אלבוחר"). כבר הרבה זמן לא ראינו אותה. לדעתי ההבדל בין מורה לגננת היא שמורה צורחת וגננת נחמדה. כשאלמד לקרוא אני רוצה לקרוא כל מיני דברים לחקור.

מאיה שלייסנר

אני שמחה וגם קצת מתביישת לעלות לכיתה א'. אני חושבת שיהיה לי שם כיף. אלמד דברים חדשים... אכיר חברים חדשים... אני מאחלת לעצמי שיהיה לי כיף! אחרי שאלמד לקרוא ארצה לקרוא כל דבר שאפשר. בגן הכי אתגעגע למטפלות ולחברים (:).

מהבן תהיה!

בית ספר 'פלגים' המורחב / אליאב פרייס

לרגל השלמת השיפוץ של בית ספר פלגים מובא לפניכם תקציר על עברו ועל מהלך התכנון של השיפוץ האחרון

קצת היסטוריה

ילדים קיימים למבנה הספרייה והמנהלה, ומבני כיתות למינהן. כל זאת נעשה תוך תפיסת התחדשות בצד שמירת אופי הבינוי הקיים, השתלבותו בנוף, ויצירת שטחי חוץ פתוחים לפעילות ולמידה חוץ כיתתית כחלק ארי בתפיסת ה'חינוך הביוספרי' עליו מושתת בית הספר.

ב'לדותו', שימש בית ספר 'פלגים' כבית ספר של ילדי הזרע בלבד. הוא כלל בתי ילדים של 'לינה משותפת' בשילוב כיתות. מצידו האחד קיבוץ הזרע ומצידו השני - דשא גדול אשר שימש כמגרש משחקים וכדורגל. לאחריו, ב'סוף העולם' - כביש 66 בנתיבו המקורי. לימים 'בגר', ונהפך לבי"ס אזורי עבור כל יישובי העמק במוא"ז מגידו.

על בית הספר

בית הספר מוגדר ביסודו ע"י משרד החינוך כ'בית ספר בן 12 כיתות'. לימים גדל, ובפועל מתקיימות בו 21 כיתות + כיתת 'קרן אור'. פתרונות למצוקה זו ניתנו במשך השנים ע"י הסבת 'בית ענבלים' למבנה כיתות והעברתו לרשות המועצה, הכשרת כיתות בסמוך ל'מועדון הנעורים' במבנה שבין 2 ה'דואונים' וכן מתוך אילוץ רב - כיתות יבילות.

בצד זאת, נערך במשך כעשור תהליך של בחינת פתרונות קבע למצוקה זו - אם בבניית בי"ס נוסף באחד מיישובי

המועצה או בהרחבת 'פלגים'. ההחלטות 'זיגזגו לכאן ולשם' (תרתי משמע...) וכמתכנן בית הספר הועמדתי ע"י המועצה על קו הזינוק להרחבתו כ- 3-4 פעמים... תהליך, שמסיבות שונות לא מומש.

הפור נפל לבסוף בתחילת השנה שעברה ובה נקבע כי הפתרון אכן טמון בהרחבת 'פלגים'. כבסיס לתכנון קיבלתי לידי פרוגרמת מבנים גולמית של משרד החינוך, הכוללת הגדרת פונקציות, שטחים (וכמובן תקציב מוגבל נגזר...), אשר לא תמיד עולים בקנה מידה אחד עם

"...הרחבת בית הספר כוללת חצר מרכזית גדולה אשר תשמש כ'לב' החדש של בית הספר ותוכל להכיל את כל 700 ומשהו תלמידיו באירועים שונים. מסביבה, ופונים אליה, נבנו 3 מבנים חדשים - 2 מבני כיתות ומבנה מנהלה חדש. הדופן הרביעית משיקה ומשתלבת עם מבני בית הספר הקיים..."

כאדריכל, ל'נגטיב' - קרי, החללים הפתוחים שבין המבנים, חשיבות לא פחותה מה'פוזטיב' - קרי, המבנים עצמם. כן כלל מהלך הקמת בית הספר האזורי הרחבות והסבת בתי

דברי מנהלת ביה"ס, הדס ורהפטיג:

"עולם החינוך במאה ה-21 מחייב חישוב מסלול מחדש. ראיתי בהרחבת בית הספר הזדמנות ליישום החזון והאני המאמין שלי ושל צוות ביה"ס. בעידן החדש המערכת הפדגוגית חייבת להתאים את עצמה למציאות החדשה. המורה כבר אינו סוכן הידע, הכיתה לא יכולה להתבסס רק על שולחנות כסאות ולוח. בתפישה שלנו סביבת הלמידה מאפשרת לתלמיד ללמוד באופן עצמאי, לשאול שאלות, לחקור ולמורה תפקיד של מנחה, מתווך, מכוון ומקנה מיומנויות המאפשרות למידה מסוג שכזה. סביבות הלמידה מאפשרות לתלמיד ללמוד בדרך הטובה ביותר עבורו.

אני רוצה להודות לצוות בית הספר שהיה שותף מלא בתהליך ועזר בחשיבה ובתכנון הסביבה הלימודית החדשה, האמין בתהליך הארוך והמקצועי והחשיבה מחוץ לקופסא. יחד נוביל את בית הספר והתלמידים לחינוך טוב יותר."

חללי חדר המורים ומבנה המנהלה הקיים, יוסבו **לכיתת מדעים** גדולה ומרווחת. בשיתוף עם מתכנתת המתמחה בכך, מיושם בחלק מהכיתות החדשות פיילוט של עיצוב

ויצירת **'סביבות לימודיות' חדשניות.**

תכנון הבניה החדשה כולל התחדשות ורעננות עיצובית, בצד השתלבות באופי הכפרי והצנוע של בית הספר הקיים (ובהמשך לבית הספר מקורי של הזורע המוזכר בתחילת הכתבה).

בנוסף, אנו אמורים לקבל **מגרש 'קט רגל'** חדש אשר ימוקם בין בית הספר המורחב, אולם הספורט ו'שיכון העמק' (המורחב אף הוא בימים אלו...), אשר ישמש הן את ילדי בית הספר והן את ילדי הקיבוץ.

לסיכום,

בשל ייחודו - שיטות הלימוד, הדגשים הביוספריים, אווירת בית הספר, אופי הבינוי, הסביבה החיצונית ועוד, מהווה בית ספר 'פלגים' דוגמא ייחודית ומוערכת במרחב הצפון כולו. כולי תקווה כי בית הספר המחודש והמורחב יתרום לרווחת משתמשיו כלפי פנים, ובה בשעה לעליה נוספת בקרנו כלפי חוץ.

שבת שלום! ✨

תוספת לכתבה על שימוץ האדריכלות בגיליון הקודם / אליאב פרייס

כמצויין בכתבה, מאחר ובמבנה זה עברו רבים וטובים מאנשי הזורע - התקבלו לפרסום הדים רבים. בעיקר אמורים הדברים באשר לדיוק היסטורי לגבי למיקומו של מבנה מס' 2... ובכן, הנושא נבדק בשנית מול אוטוריטה היסטוריונית ברת סמכא - קרי, גדעון אמיר! מבנה זה שהה במקום בו עומד כיום מבנה 'קרן אור'. המבנה שהוסר באתר 'מתקני המשחקים' נקרא בשם אחר...

תפיסת החינוך הקיבוצי בכלל וייחודיות בי"ס פלגים בפרט. הליך פרוגרמטי מקביל נערך מול צוות בית הספר. היה צורך ב'אקרובטיקה תכנונית' לא מועטה בכדי למצות מפרוגרמה זו את המיטב והרצוי לנו (למשל, הרחבת גדלי הכיתות על חשבון צמצום למינימום של שטחי מעבר).

גם סוגיית אתר הבניה היוותה אתגר מהותי. שטח זה, ע"ג רצועת כביש 66 לשעבר, כלל 'מכל טוב' **תשתיות ארציות** - קו ניקוז מי גשמים שהוטמן מתחת לכל רוחב בית הספר, הסדרת קו ניקוז נוסף, הסטת קווי ביוב, קווי מים, חשמל ועוד. קו בזק 'קדוש' שלא ניתן היה להסיטו, ממשיך לפעול כימים ימימה במעבה האדמה מתחת לבית הספר. קו מתח גבוה יועתק ויוטמן בהמשך השנה בקרקע מסביב לכל בית הספר ואולם הספורט.

על ההרחבה האחרונה

הרחבת בית הספר כוללת חצר מרכזית גדולה אשר תשמש כ'לב' החדש של בית הספר ותוכל להכיל את כל 700 ומשהו תלמידיו באירועים שונים. מסביבה, ופונים אליה, נבנו 3 מבנים חדשים - **2 מבני כיתות ומבנה מנהלה חדש.** הדופן הרביעית משיקה ומשתלבת עם מבני בית הספר הקיים. כל מבנה כיתות מכיל 3 כיתות אם עבור ילדי השכבות הבוגרות (שהוגדלו כאמור לכדי 60 מ"ר כל אחת). תקנות הג"א מחייבות כיום 15 מ"ר מיגון עבור כל כיתה במפלס הכיתות ובצמוד להם. יזמנו וקיבלנו אישור לרעיון איחוד 3 חללים לכדי חלל גדול אחד בן 45 מ"ר, ובכך הרווחנו בכל מבנה **כיתת עזר נוספת.**

מלבד מהלך זה, 'סבל' בית הספר הקיים מפער שלילי בהיקף המיגון התקני הנדרש. לפתרון נושא זה פעלתי ב-2 'כובעים': הגעה לסיכום עם המועצה, מהנדס הג"א וגורמי פקע"ר במרחב (קרי, כותב שורות אלו עצמו...) כי הרחבת בית הספר תכלול גם את הסדרת פערי המיגון הקיימים. בגין זאת, הורחב במעט מצאי המיגון בבניה החדשה ובימים אלו נבנים מרחבים מוגנים נוספים בבית הספר. המבנה השלישי הסובב את הכיכר הינו מבנה מנהלה חדש.

צולנים למחזור

שכבת זומא צולה לכיתה ז'

לפניכם מסיימי כיתה ו'. עבור רובם זו הפצק הראשונה שהם יוצאים ללימודים מחוץ לקיבוץ ואנחנו כאן לאחל להם בהצלחה בדרכם החדשה.

נגה שדמון

הכי אהבתי בפלגים את המופע סיום וההפסקות ואתגעגע מאוד לכיתה ולמורה שלי. אני מאחלת לעצמי בשנה הבאה שיהיה לי קל בלימודים ואצבור חוויות וזיכרונות בלתי נשכחים. מאחלת לשכבת א' החדשה בהצלחה בלימודים ושבסוף הכל יסתדר.

מורן ביסקר

הכי נהניתי בפלגים מההפסקות, הטיוולים והקמת מופע הסיום. הכי אתגעגע למורה שלי שלימדה אותי מכיתה ה'. אני מצפה למעבר החדש עם החברים שלי מהקיבוץ והשכבה. לילדי כיתה א' החדשים אני מאחלת שתהיו מי שאתם ואל תשתנו.

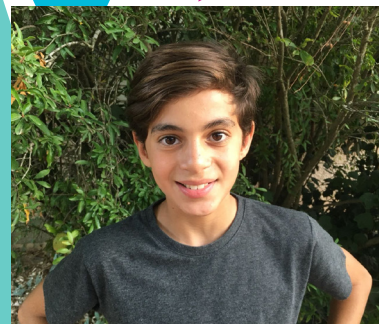
עמית כפרי

הכי אהבתי בעומרים את הכיתה ואת המורה שלי ואתגעגע לכיתה ולחברים. מאחלת לעצמי בשנה הבאה שיהיה לי קל בלימודים ובמעבר למקום החדש. לילדי כיתה א' החדשים, אני מאחלת לכם בהצלחה בלימודים ושתתגבשו כקבוצה.

רומי קומפל

בפלגים אני אהבתי ללמוד עם המורה שלי שהייתה טובה. אני אתגעגע לחברים שלי מהכיתה כי עכשיו אנחנו מתפצלים בין הכיתות השונות. לגבי שנה הבאה, אני מקווה שהלימודים לא יהיו קשים מדי ושאני אכיר חברים וחברות חדשים וחדשות. לילדי כיתה א' החדשים אני מאחלת שלא תתביישו ותהיו נחמדים לכולם.

נועם לביא

בפלגים הכי אהבתי את הטיוולים וההפסקות ואת טורניר המחניים שהיה. אני אתגעגע לכל החברים שהיו לי בכיתה שלצערי מתפצלים לכיתות אחרות. אני אתגעגע גם להתעוררות מאוחרת יותר, כי בית הספר קרוב ועכשיו צריך להספיק להסעות. בבית הספר החדש אני מאחל לעצמי שלא יהיה לי קשה בלימודים ושאכיר עוד חברים חדשים ושאני אקבל כיתה טובה עם ילדים כיפים ונחמדים. לילדי כיתה א' החדשים אני מאחל המון בהצלחה ושיהיו מאוחדים.

איתמר כהן

הכי אהבתי בפלגים את הטיוול השנתי ואת שיעורי הספורט. הדבר שהכי אתגעגע אליו הוא הכיף שהיה לי עם החברים בכיתה ועכשיו אנחנו נאלצים להתפצל.

בבית הספר החדש אני מאחל לעצמי שאצליח בלימודים, שאמשיך להשקיע בכדורסל ואשמור על כל החברים הטובים שלי. טיפ לילדי כיתה א' החדשים? אל תלחצו ושהתחלות חדשות זה דבר חיובי.

אלמוג קמינר

הכי אהבתי בפלגים את הטיוולים השנתיים ולעשות צחוקים עם חברים. הכי אתגעגע לחברים שלי מהכיתה ולעשות את מופע הסיום.

בשנה הבאה אני מאחל לעצמי שאצליח בלימודים, אשמור על החברויות שלי מהיסודי ואכיר הרבה חברים חדשים. טיפ לילדי כיתה א' החדשים? אל תפחדו מהמעבר ושיהיה לכם רק בהצלחה!

נעמה אקסלרד

הכי אהבתי בפלגים את החונכות האישית, המופע סיום והטיוול השנתי. אני אתגעגע מאוד למורה שלי. בשנה הבאה אני מאחלת לעצמי בהצלחה בלימודים שאכיר חברים וחברות חדשים, שאצליח בכל מה שארצה ושיהיה לי טוב.

טיפ לילדי כיתה א' החדשים? מאחלת לכם שהמעבר יהיה קליל ושתכירו הרבה חברים חדשים.

מיטל אבריאל

הכי אהבתי בפלגים את שיעורי הספורט, ההפסקות ולקחת עוגיות מהמרחב הבוגר. הכי אתגעגע לטיוולים השנתיים ולחברים שלי בכיתה.

אני מאחל לעצמי בשנה הבאה המון בהצלחה עם החברים והלימודים ושאמשיך להתפתח בכדורגל. טיפ לילדי כיתה א' החדשים? אל תתביישו ואל תפחדו מהמורות.

$$x-y=?$$

בר מזרחי

בפלגים הכי אהבתי את העבודה על המופע סיום, החונכות האישית ואת החברות מהשכבה. הכי אתגעגע לעובדה שאנחנו הכי גדולים ועכשיו הכי קטנים. בשנה הבאה אני מאחלת לעצמי שאצליח בלימודים ואכיר חברות חדשות.

טיפ לילדי כיתה א' החדשים? אל תפחדו מהגדולים מכם ותהנו מכל רגע.

יפתח עטיה

הכי אהבתי בפלגים את החברים שלי מהכיתה ואת ההפסקות. אני אתגעגע מאוד לצחוקים ולחוויות שהיו לי בבית הספר ולטיוולים.

אני מאחל לעצמי בשנה הבאה שיהיה לי קל בלימודים בחטיבה ושאכיר חברים חדשים. טיפ לילדי כיתה א' החדשים? שיהיה בהצלחה ותלמדו למבחנים.

תומר כפרי

בפלגים הכי אהבתי את שיעור חווה, ספורט והטיולים והכי אתגעגע למורה שלי. אני מאחל לעצמי בשנה הבאה שתהיה לי התחלה טובה בבית הספר החדש ושצליח בלימודים. טיפ לילדי כיתה א' החדשים? אל תעשו שטויות בבית ספר ושיהיה רק בהצלחה.

ירדן אמיר

בפלגים הכי אהבתי לעשות צחוקים עם חברים שלי ולא אתגעגע לכולם. אני מאחל לעצמי בשנה הבאה שאצליח בלימודים ושיהיה לי קל. טיפ לילדי כיתה א' החדשים? שיהיה בהצלחה במעבר לבית הספר ותהיו חיינניים מאוד.

מה צלחתי!

נעמה ברקאי

בפלגים הכי אהבתי את ההפסקות והעבודה על המופע סיום ואני מאוד אתגעגע לכיתה שלי. אני מאחלת לעצמי בשנה הבאה שאצליח בלימודים, שיהיה לי כיף ואכיר הרבה אנשים חדשים. טיפ לילדי כיתה א' החדשים? תשקיעו בלימודים ואל תתביישו.

תומר חזן

בפלגים אהבתי את המורה שלי ואני אתגעגע לקרוא עיתון בהפסקות. אני מאחל לעצמי בשנה הבאה שיהיה לי קל בלימודים ושאיכר חברים חדשים. טיפ לילדי כיתה א' החדשים? תיהנו מכל דקה כי כיתה א' היא הכיתה הכי כיפית וטובה.

$$x - y = ?$$

אלי שחם

הכי אהבתי בפלגים את המורה שלי ואתגעגע אליה מאוד, בנוסף אתגעגע לכיתה שלי שמתפצלת להרבה כיתות אחרות. אני מאחלת לעצמי שאצליח בלימודים ועם החברים בשנה הבאה ושההתרגלות לבית הספר החדש תהיה קלה. טיפ לילדי כיתה א' החדשים? אל תעשו שטויות ושיהיה בהצלחה.

מיה הוכמן

אני הכי אתגעגע בפלגים לאלי השומר שתמיד מקבל אותנו בשמחה ובבוקר טוב. אני מאחלת לעצמי שיהיה לי מהנה בבית ספר החדש, שאצליח בלימודים ושאיכר חברים חדשים. טיפ לילדי כיתה א' החדשים? אל תתרגשו יותר מדי ושיהיה לכם בהצלחה בלימודים.

1+1 פיתויי סוף העונה / יעל כרמי

וחופש ילדים במבט כבוי צמודים לארטיק או פיצה או שניהם - ואני. הבטחתי לעצמי לא לקנות יותר סנדלים הקיץ הזה. אז הבטחתי.

כבר הייתי בדרך לאוטו. כבר אמרתי לעצמי 'אל תסתכלי ימינה לכיוון חנות הנעליים'. אז אמרתי. וכמו להכעיס, עמד מולי השלט המבשר על 40% הנחה ב'טבע נאות'. מי שם מכשול כזה בפני עיוורת? אני כבר בגיל של טבע נאות, ואנחנו הכי יפות כשנוח לנו, נכון? בעיקר אם זה מגיע בשילוב של הנחת סוף עונה. וכך יצאתי מהחנות עם שתי שקיות ובהן שני זוגות סנדלים שעלו מאות שקלים פחות ובייסיקלי, חסכתי כסף, לא ככה?

יש נשים שנולדו לצעוד על עקבים. הן לא אני. לי נוח בנעליים שטוחות או על עקב קטן. כשראיתי לפני שנים, לראשונה, את הסרט 'השטן לובשת פראדה', יצאתי מהסרט, נכנסתי לחנות הנעליים ממול, וביקשתי למדוד נעליים עם עקבים דקים ומחודדים. שתי מוכרות עזרו לי לקום. אחת תמכה בי כשהתחלתי ללכת, ועל האחרת נפלתי אחרי שני צעדים.

'אין כבר מקום על הריצפה' נאנח האיש. הוא צודק. רצפת חדר השינה מרופדת בשלל נעליים וכשאני מחליטה לעשות סדר ולהכניס אותן לארון, אני מתגעגעת אליהן. בחלומי, יש לי חדר ובו ארונות משוכללים הנפתחים במגע קל וחרישי, ומאחורי דלתותיהם מדפים מדפים, שורות שורות של נעליים, סנדלים ומגפיים המסודרים לפי צבעים, עקבים ומצב רוח.

בינתיים, בבית, אני מודדת את הזוגות החדשים שרכשתי. מפנה להן מקום במגירה. מעבירה זוגות ישנים לארון רחוק וכשאני נתקלת בנעליים הצרפתיות השחורות, אני נזכרת בחנות הקטנה ברחוב הפריזאי, ממש מול היציאה מהמטרו, ואני מחבקת אותן אל ליבי, מנקה מהן את האבק, יודעת שכבר לא אנעל אותן יותר אבל גם להיפרד מהן הלב לא נותן. אלה לא עוד נעליים, זה זיכרון שיש לו מראה ורחוב ועיר וארץ רחוקה.

'מה שאתה לא מבין' אני אומרת לאיש שלי, 'שלנו, המכורות לנעליים, כמו לאימהות שליבן מתרחב ומכיל עוד ילד חדש שנולד, יש תמיד מקום לעוד זוג אחד'. להתראות סנדלים, נתראה בקיץ הבא, עכשיו אני מתכוננת לסתיו. ❀

'איך היא מצליחה ללכת עם העקבים האלה?' אני יושבת עם חברתי בבית קפה ואשה גבוהה, בשמלת מעטפת שחורה מאד וקצרה מאד, עוברת ליד השולחן שלנו, מטופפת על עקבי סטילטו בגובה של 15 ס"מ לפחות.

אני מתה על נעליים. גם על סנדלים. גם על מגפיים. כשביקשו ממני לא מזמן לכתוב על עצמי ואילו דברים אני אוהבת, כתבתי בנוסף לכל מיני תכונות, שאני לא יכולה לעמוד בפני עוד זוג מגפיים או סנדלים בסוף עונה. מה יש בהן במנעלים האלו שכל כך הרבה נשים לא יכולות לעמוד בפניהן? בצבע, בצורה, בעקבים הגבוהים או הקטנים, בחרטום המחודד או המרובע, בשרוכים ובסרטים.

לפני הרבה שנים עבדתי כסוכנת נסיעות במשרד נסיעות בעיר התחתית בחיפה. במרחק שני רחובות היתה החנות הקטנה של ג'ו. בחנות עמדו ארגזים על ארגזים של נעליים, סנדלים ומגפיים. אלה היו ימים בהם משרדי הנסיעות גדשו את רחובותיה של העיר התחתית בנוסף לדוכנים של בגדים, בשמים וקלטות וידאו.

'הגיעה סחורה חדשה

לג'ו' היתה פושטת שמועה ובצהריים, במקום הפסקת אוכל היינו הולכות בזוגות או בשלושות לחנות הדחוסה. בנות מחברות תעופה נפגשו עם בנות משרדי נסיעות. בנות שעבדו במשרדים השונים נפגשו עם עורכות דין בדרך אל האושר - עוד זוג נעליים.

העונג הקיים ביציאה מחנות נעליים עם שקיות מתפקעות, מתחרה רק בתענוג של שקיות עמוסות בגדים. אחר כך בבית, כיף לפרוק, להוציא את הרכישות החדשות, לנעול, לנסות ובעיקר להחזיק צרור פלסטרים קרוב.

לפני 6 שנים, נסעתי עם בתי לפרז'ז כמתנת בת מצווה. חרשנו את העיר עד שנפלנו מהרגליים. כבר היינו קרובות למלון בגדה השמאלית, גוררות את רגלינו הדואבות, ובחלון ראוה של אחת החנויות, נחו להן הנעליים השחורות שרציתי ולא מצאתי כמותן. נעלי ג'ז שחורות ומבריקות. והכי חשוב - בעלות עקב קטן. העייפות, כאבי הרגליים, החשק למקלחת, הכל עבר כשנכנסנו לחנות ויצאנו ממנה אחרי שעה עם נעליים, לפחות זוג אחד ותיק צבעוני, פריזאי.

זו שעת אחר צהריים ב'ביג' יקנעם. הורים הלומי חום

החפצים הייתה גם מחרוזת פנינים מהודרת. הבושה, שהניעה את בני הדור הראשון למלחמה להסתיר את התכשיט, נעלמת ככל שעובר הזמן. תיאור השתלשלות הדברים מותיר בקורא מועקה כבדה. סיפורי השואה שלה מופלאים במובן שהם מצליחים להראות לנו תמיד את השואה מזווית שונה וייחודית, ויחד עם זאת להזכיר עד כמה היא חלק מאתנו וממרקם חיינו.

כאמור, סיפוריה הישראליים תופשים את עיקר הספר והם עוסקים בדמויות מגוונות, לא חשובות ביותר ופריפריאליות למדי. ישנו הסיפור של דינה ריצ'רדסון, אשת חינוך החוזרת לעיירה הדרומית המאובקת שבה גדלה כדינה אמסלם ולנסיבות האיומות שבהן התייתמה. לחלופין יש את סיפורה של נערה באר שבעית, בת למשפחה מרובת ילדים, שמשתתפת בחוג כתיבה בתל אביב, ואת דמותה של בדואית המתקבלת לעבודה במושב וגורלה משתנה.

"האישה מסיביר" אחד הסיפורים שנשאתי עמי זמן רב אחר כך, זהו סיפור המעמת אשת אקדמיה, לוחמת למען זכויות האישה, עם תוצאות מעשה שעשתה בעבר הרחוק כמו גם עם השקפותיה/השקפותינו על המעשה הנכון שיש לעשות. לפעמים אנחנו בטוחים שידעים מה הכי טוב ונכון למישהו אבל טועים בגדול.

גם סיפוריה הישראליים (ללא אלמנט השואה) נושאים עליהם איזשהו חותם "ליברכטי" אופייני, סגנון שהוא רק שלה. הכתיבה של ליברכט בהירה, עניינית לא מתייפייפת מדי, ויחד עם זאת מאוד אנושית, כנה ונוגעת. היא מצליחה לבנות דמויות נוגעות ללב בכמה משפטים או פסקאות ולהותיר אותנו עם הרבה חומר למחשבה. דמויותיה ממשיכות ללוות את הקורא גם לאחר סיום הקריאה.

בראיון עמה תלתה את ההפסקה בכתיבת סיפורים בשנים האחרונות, בשל העיסוק במחזות. מעניין ללמוד על ההבדלים בתהליך הכתיבה במחזה לעומת סיפור, סביון אומרת: "סיפור נולד מקצה חוט, מרעיון שמוביל ומוליך אותי. אני בעצמי לא יודעת לאן הסיפור הולך, והרבה פעמים אני עצמי מופתעת לגלות. סיפור מגלה את עצמו ברמז ואני הולכת ועוקבת אחריו, קצת כמו משחק 'חפש את המטמון'. עד שלא תגיעי לנקודה הבאה הכל יישאר סגור. כשכותבים מחזה, הכל חייב להיות ידוע וגלוי לפניך."

מדובר באחד מספריה הטובים ביותר של ליברכט, בו סגנונה הנפלא הגיע למיצוי ולבשלות, ברוכה השבה. ❀

פנינים לאור היום / סביון ליברכט

הוצאת כתר 2015, 279 עמודים.

ביקורת ספר מאת מאת טלי כלב.

סביון ליברכט היא אחת הסופרות שהכי השפיעו עלי ועל הכתיבה שלי, קראתי פחות או יותר כל מה שכתבה. היא נמנית עם הסופרים המזוהים ביותר עם כתיבה שזורה בזיכרון השואה. היא כתבה גם מחזות ורומנים ארוכים אבל יותר מכל היא אמנית הסיפור הקצר. סיפור קצר טוב הוא אמנות, עברו עשר שנים ארוכות בהן לא פרסמה אף לא סיפור אחד עד שיצא לפני שנתיים, זמן ארוך בנוף הספרות הישראלית, שלא נותנת הרבה הזדמנויות לז'אנר הסיפור הקצר. "פנינים לאור היום", הקובץ החדש של ליברכט, בהחלט עומד באותה השורה עם הספרים המוקדמים והמעולים שלה.

ליברכט בחרה את "פנינים לאור היום" הסיפור היחיד בעצם בספר העוסק בזיכרון השואה כשם הספר, אבל רוב הספר עוסק בהווה הישראלית מזוויות שונות, מגיבורים שונים ומגוונים.

בסיפור "פנינים לאור היום", שעל שמו נקרא הספר, מתוארת משפחה פולנית שהשתלטה על בית וכל תכולתו, השייך למשפחה יהודית שגורשה מהעיירה. בין

המשולש המאוזן

איך נדע לאיזה אנשים להקשיב? אחרי מי נלך? ייתכן שנוכל לחפש ולברור אנשים לפי "תכונות המשולש" שלהם.

"המשולש המאוזן" מבוסס על שלוש תכונות משלימות -
 ♦ **אינטליגנציה** (היכולת לנתח מצבים, היכולת להבין דברים מסובכים ולהעביר הבנה זו לאחרים)

♦ **ידע רלוונטי** (היכולת להפוך מידע וניסיון חיים לידע ורמת/היקף החשיפה לידע רלוונטי)

♦ **פילוסופיית חיים** טובה/מועילה/מאוזנת.
 אינטליגנציה גבוהה חשובה, אך ללא ידע רלוונטי למה שאנו צריכים/מחפשים אינה מספיקה. אם היינו רוצים לשאול עצה לגבי גידול ילדים למשל, לא הינו פונים לאלברט איינשטיין...

כמו כן, ישנם אנשים בעלי ידע רב בתחום רלוונטי, אך הם חסרים לפעמים את האינטליגנציה הדרושה להבין איך

ידע זה רלוונטי עבור בעיותינו הספציפיות או לבעיות "לא שגרתיות" במיוחד.

בנוסף, למרות שהיו אנשים רבים בהיסטוריה בעלי אינטליגנציה גבוהה וכן ידע רלוונטי רב, עצותיהם והנהגתם גרמו לנזק רב, עקב אופיים, או "פילוסופיית החיים" שלהם. למשל בגלל קיצוניותם, חוסר המוסר שלהם, קוצר הראות שלהם, או המיקוד בעצמם. דוגמה אחת מוכרת - בנימין נתניהו...

גם בחיי היום יום, גם בעבודה, גם בפוליטיקה וכמובן בשאלות של כיוון דרך ומוסר, תמיד אחפש ו"אסמן" לי אנשים בעלי "משולש מאוזן" (למיטב הבנתי ושיפוטי). לא תמיד קל למצוא כאלה בכל נושא ולכן, ניתן לפעמים "להתייעץ" גם דרך הספרים שכתבו אנשים כאלו. פעמים רבות, הן אופיים, הן יכולותיהם והן היקף הידע שלהם "עולה" מהספר ובהחלט ניתן "לקבל תשובות" גם מהמילה הכתובה! ✨

בדיחת השבוע / ספי מנור-פלג

לרצל על הזנבות שפוקד אותנו לאחרונה...

גנב אחד פורץ לבית מבודד בכפר אחרי שראה את כל המשפחה עוזבת ללילה מחוץ לעיר.

כשהוא מתגנב אל הסלון הוא שומע קול שאומר, "אני רואה אותך, ואלוהים רואה אותך!"

הגנב מדליק את הפנס הקטן שלו ומאיר מסביב לחדר, אבל הוא לא רואה אף אחד.

הוא פוסע עוד צעד ושוב שומע קול שאומר, "אני רואה אותך, ואלוהים רואה אותך!"

הפעם הוא מבין שהקול מגיע מלמעלה, והוא מאיר עם הפנס לעבר התקרה ושם הוא מוצא תוכי שיושב בתוך כלוב קטן.

התוכי מסתכל לו בעיניים ואומר, "אני רואה אותך, ואלוהים רואה אותך!"

הגנב צוחק ואומר, "אתה בסך הכל תוכי."

התוכי מסתכל לו בעיניים ואומר, "אני תוכי ושמי אבנזר."

"אבנזר?!", שוב צוחק הגנב, "זה שם די טיפשי לתוכי."

התוכי מסתכל לו בעיניים, מחכה שהוא יסיים לצחוק ואומר, "אני מסכים בהחלט, ואלוהים זה שם די טיפשי לרוטוויילר..."

לרצל פתיחת שנת הלימודים

מורה מטילה על תלמידיה משימה לבוא לכיתה עם סיפור שיש בו מוסר השכל.

דורון מספר: "המשפחה שלי מגדלת תרנגולות ומוכרת ביצים בשוק. פעם אחת נסענו לשוק ובדרך הסל התהפך וכל הביצים נשברו."

"ומה מוסר ההשכל?" שואלת המורה.
 דורון: "לא לשים את כל הביצים בסל אחד."

המורה מאוד מרוצה, מבקשת ממיכל לספר את הסיפור שלה.

מיכל: "גם אנחנו מגדלים תרנגולות ונוסעים למכור אותן בשוק העופות. פעם בקעו מעשר ביצים רק שמונה אפרוחים, אז אבא אמר שמוסר ההשכל הוא שאין לספור את התרנגולות לפני שהן כבר בקעו."

"נהדר", מתמוגגת המורה ופונה לרמי.
 רמי מספר: "אבא שלי סיפר דווקא על דודתי רותי. היא היתה מהנדסת מוצנחת במלחמה."

יום אחד המטוס שלה הופל. היא ידעה שהיא עומדת לצנוח בשטח אויב, וכל מה שהיה לה זה בקבוק וויסקי, עוזי מקוצר וחרב מצ'טה.

בדרך לקרקע היא שתתה את כל הוויסקי כדי שלא ישבר בנחיתה. היא צנחה ישר לתוך מחנה אויב ששהו בו 100 חיילים. 70 היא הרגה עם העוזי, 20 עם המצ'טה ולעוד עשרה היא שברה את המפרקת באמצעות ידיה."

"זוועתיו!" צועקת המורה, "על איזה מוסר השכל אבא שלך חשב, כשהוא סיפר לך את זה?"

עונה רמי: "להתרחק מדודה רותי כשהיא שיכורה."

כשאתה חוזר מטיול בנחל יהודיה

חצי שעה אני שואלת אותם מאיפה הם ???
 עזה? בית שמש? מאה שערים?? ירחו??
 עד שסילק אותי העובד מארומה.... שאמר שאני מדברת עם השמשיות החדשות שהגיעו למסעדה ..

לכבוד
הנהלת הקהילה, קיבוץ הזורע

שלום וברכה

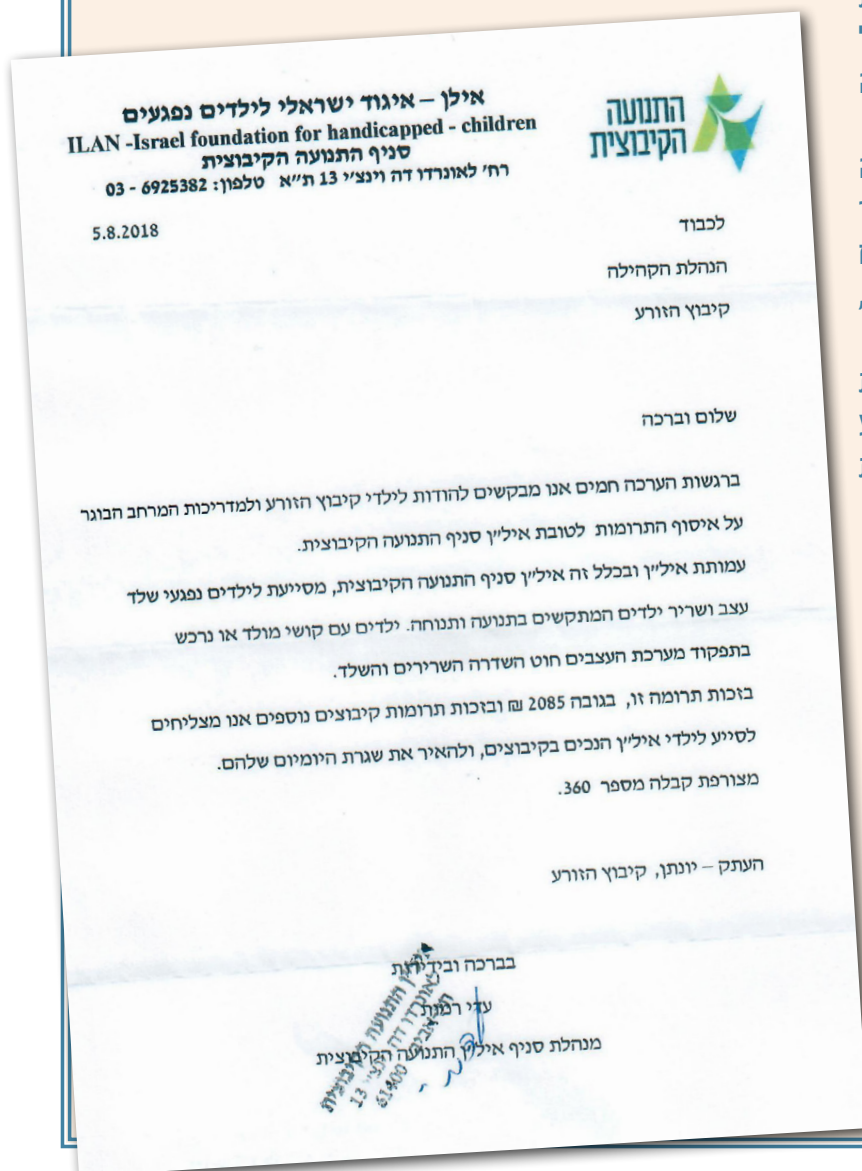
ברגשות הערכה חמים אנחנו מבקשים להודות לילדי קיבוץ הזורע ולמדריכות המרב הבוגר על איסוף התרומות לטובת איל"ן סניף התנועה הקיבוצית.

עמותת איל"ן, ובכלל זה איל"ן סניף התנועה הקיבוצית, מסייעת לילדים נפגעי שלד ועצב ושריר ילדים המתקשים בתנועה ותנוחה. ילדים עם קושי מולד או נרכש בתפקוד מערכת העצבים, חוט השדרה, השרירים והשלד.

בזכות תרומה זו, בגובה 2085 ש"ח, ובזכות תרומות קיבוצים נוספים, אנו מצליחים לסייע לילדי איל"ן הנכים בקיבוצים ולהאיר את שגרת היום-יום שלהם.

בברכה ובידידות,
עדי רמות

מנהלת סניף איל"ן התנועה הקיבוצית

קייטנה בטנטורה מתוך בשער 11.6.1954

לכבוד סיום החופש אנחנו מביאים לפניכם קטע מ-1954 על הקייטנות שהיה נהוג פעם לעשות / צוות הארכיון

גם השנה מתכננת המועצה האזורית לקיים קייטנה בטנטורה. כדי למצוא סידור קבע לשיכון הילדים מציעה המועצה, שששת המשקים המעוניינים יירכשו באמצעות המועצה 2 צריפונים כ"א (12 ס"ה) שבהם אפשר יהיה לשכן בבת אחת כ-1000 ילדים. הצריפונים יוקמו השנה ע"י המועצה ויוסדרו בהן מרצפות גדולות. בגמר העונה יביא כל משק את צריפוניו הביתה ועליו תהיה שמירת הצריפים עד לעונה הבאה בה ימציא כל משק את צריפיו ויקימם מחדש. בינתיים יוכל כל משק לנצלם למטרות שיכון בבית. המימון לרכישת הצריפונים ע"י המועצה (מחיר כל צריפון בלי רצפה 640 ל"י). בחדר האוכל הקיים שם ייעשה בדק מיד אחרי שהמשקים יחליטו בחיוב על הסדר זה. כאחראי לאירגון התוכנית נקבע חבר מעין השופט.

קייטנה בטנטורה 1951

10 שאלות ותשובות עם חנוך מוכנדורף

גיל: 77

מצב משפחתי: נשוי למרים מזה 53 שנים, אב ל-3 בנות ובן ו-7 נכדים.
מקצוע: פעם דיג, תמיד דיג! למעט שנה אחת בתר"ה כל שנתיי בהזורע, מ-1965 ועד שיצאתי לפנסיה הייתי דיג.

1 זכרון מעיין מהילדות?

נולדתי באינדונזיה שהייתה קולוניה הולנדית ואבא שלי ניהל שם שתי חוות של עצי קוקוס ומפעל לתעשיית שמן קוקוס. כשהייתי בן שנתיים וחצי נכבשה אינדונזיה על ידי היפנים ואנחנו - הילדים והנשים

ההולנדים - הוכנסנו בהתחלה לסוג של גיטאות ובהמשך הועברנו למחנות ריכוז יפניים, בשעה שהגברים, כולל אבא שלי, נכלאו במחנות עבודה. במשך שלוש שנים לערך גדלתי במציאות הזאת ואחד הזכרונות החזקים שלי מהמחנה היה שאיך שהייתי שומע את הצלצול על חתיכת ברזל שבישר על ארוחת הצהריים הייתי רץ בכל הכוח כדי להגיע למטבח בין הראשונים לחלוקת האוכל. כנראה שהייתי רעב אם כי לא הייתי מודע לכך שאני רעב כי לא הכרתי מציאות אחרת.

2 מה הדבר האחרון שחיפשת ב"גוגל"?

"סן מרינו". יש לי מן הרגל כזה לברר וללמוד על דברים שאני שומע בטלוויזיה. אתמול במסגרת אליפות אירופה בשחיה השתתף גם שחיין מסן מרינו, שאמנם הגיע אחרון אבל זכה לפרגון ומחיאות כפיים מהקהל. למדתי שהוא נציג של מדינה ששטחה רק 61 קמ"ר ושמונה 33 אלף תושבים. גם את המושג "דרוזים" בחנתי בגוגל בשל אותה סיבה של רצון לדעת יותר, בהקשר למאבק שלהם נגד חוק הלאום.

3 מהו התחביב הכי משמעותי שלך כיום?

ספורט! כל החיים שלי קשורים לפעילות ספורטיבית, החל מהיותי שחקן הוקי שדה בצעירותי, המשך עם ריצות 400 ו-400 מטר משוכות עוד בנעורי בהולנד. בהזורע ראשית פעילותי הספורטיבית התמצתה בריצות מדי שבת בשעה 15:00 בדיוק, יחד עם עוד צעירים מהקיבוץ, למרחק 7 ק"מ בואדי. בהמשך הרחבת את פעילות הריצה ואת מרחקי הריצה עד לריצות מרתון וכאשר חדר לארץ מקצוע התריאטלון התמקדתי בו והגעתי להישגים יפים, כולל זכייה במקום ראשון לבני הגיל שלי בתחרויות ארציות שונות ובמיוחד במכביה ובכינוס הפועל. כיום אני מרבה לשחות, לעיתים רוכב על אופני הרים ומשלב בזאת גם הליכות.

4 מהו החטא הקטן שלך ("גילטי-פלזר")?

אוהב קצפת עם כל דבר - עוגה, רסק תפוחים ועוד, ועוד. אני בסך הכול מקפיד על תזונה בריאה אבל לא יכול לעמוד בפיתוי מול קצפת אותה מסוגל לאכול ללא חשבון. יותר משה חטא זה סוג של חולשה מאוד טעימה.

5 אם היו נותנים לך שעה - היכן בעולם היית רוצה להיות?

על ספינה בים הצפוני - באזור אלסקה או נורבגיה - צופה בלווייתנים. הייתי בעבר יחד עם הילדים והנכדים בשייט בים בסביבות איסלנד ומאוד הייתי רוצה לשוב לשוט ולחפש לווייתנים.

6 מהו הפיספוס שלך?

הפיספוס שלי מתמצה בדקה אחת... הייתי בעבר מרתוניסט. התחלתי לרוץ מרתונים בגיל די מאוחר, ובאחת מריצות המרתון הראשונות שלי, כאשר הייתי כבר בן 52, הייתי עדיין מאוד חובבן בכל שנוגע להיערכות לריצה מבחינת ציוד, תזונה וכדומה. סיימתי את הריצה בזמן של 3

שעות ודקה. אם היה לי אז שעון סטופר הייתי רץ קצת יותר מהר ויכולתי לומר לעצמי ולסביבתי שירדתי משלוש שעות בריצת מרתון...

7 משהו שאתה שואף להגשים בעתיד?

לכתוב ספר על ההיסטוריה המשפחתית שלי. יש לי זכרונות רבים, חלק מהזכרונות מתקופת הילדות הם זכרונות לא קלים - החל מההתחלה הקשה באינדונזיה, המשך עם סיפור משפחתי מורכב בהולנד, לאחר מות אימי, והלאה עד שהתגייסתי לצבא ההולנדי, ומשם על החיים הטובים והמספקים מכל הבחינות בארץ מההתחלה ועד היום. הסיפור נמצא בראש אבל עדיין לא נכתב.

8 ספר משהו שלא יודעים עליך.

אני יודע עד היום לפענח מסרים במורס אלחוטי ובעבר הייתי מסוגל לקלוט מסרים כאלו בקצב של 125 אותיות בדקה [מוזמנים לנסות... "אימא, בשלי לי מיץ, גמדים", וכו']. כל זה בזכות העובדה ששרתתי כחייל ביחידת קשר בצבא ההולנדי. שיא פעילותי היה במשך שנתיים בהם נשלחתי כחייל לקולוניה ההולנדית גינאה החדשה ופיקדתי על תחנת הקשר היחידה כמעט שעמדה לרשות הקשר עם הולנד בפרט והעולם בכלל. היינו בעצם די מנותקים וקשר המורס האלחוטי היה מאוד משמעותי. אחד האירועים הדרמטיים שלי כמפקד תחנת הקשר שם הייתה כאשר נעלם באזור מייקל רוקפלאר, בנו של מושל ניו יורק נלסון רוקפלאר, ומצאתי את עצמי במשהו כמו "מרכז תקשורת עולמי" ששימש את כל העיתונאים שרצו לדווח על מה שקורה. אבל פרט לאירועים מיוחדים הכי חשובה הייתה העובדה שבזכות תחנת הקשר ידעתי כל שבוע ביום שני את תוצאות משחקי הכדורגל בהולנד.

9 תכונה אחת בך שהיית שמח להיפרד ממנה.

בנושאים עקרוניים וחשובים, בעיקר בנושאים פוליטיים, אני חסר סבלנות לדעות ועמדות שונות מעמדויות. קשה לי לשוחח עם אנשים שנמצאים בדעות פוליטיות מנוגדות לדעותיי שלי.

10 משהו שמרגיז אותך ומשהו שאתה אוהב בהזורע?

מרגיז: בתור הולנדי אני מאוד ממושמע ואם אומרים שכיום בשביל שמירה על איכות הסביבה צריך להפריד פסולת אני מקפיד על כך. מרגיז אותי שיש עדיין חברים שמזלזלים בנושא זה ושניתן לראות ברחבי הקיבוץ פסולת זרוקה סתם כך ולא פעם למצוא בקבוקי פלסטיק זרוקים סתם כך ברחבי הקיבוץ במקום במיכל המיחזור המיועד לכך.
אוהב: מעריך מאוד את העזרה ההדדית בהזורע, את ההתייחסות המכבדת והמתחשבת בוותיקים, ואת מגוון הפעילויות הרב מאוד שעומד לרשות הוותיקים, אם באמצעות "גשר" ואם במסגרות אחרות. אף פעם אתה לא לבד בקיבוץ. אם צריך תמיד יהיה מי שיעזור. אני גם מאוד שמח על כך שהקיבוץ כיום שוקק חיים ומלא בילדים במדרכות, בחדר האוכל ובכל מקום.

תודה לחנוך מוכנדורף על גילוי הלב והנכונות לחשוף מעט מעצמו לכולנו.

להתראות בעיתון הבא עם "גיבור" או "גיבורה" נוספים שמוכנים לחשוף בפנינו מעט מרחשי, הרהורי וסודות ליבם. ובינתיים, תחשבו מה אתם הייתם עונים.

ראיין: דני נהב